53e jaar. — Nr 48. — EERSTE BLAD. — Zaterdag, 21 april 1906.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » » 5 »
Een » » 4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad frank den drukregel.

TONGEREN, DEN 21 APRIL 1906.

VAN ALLES WAT.

De liberalen, om Kerk en Godsdienst te vervolgen, spannen thans overal samen met de socialisten, die zij omhelzen, kussen en lekken.

Wat willen de socialisten veroveren ?
Laat ons eens zien :

1. *Geen vaderland meer.*
2. *Geen koninkrijk meer.*
3. *Geen eigendom meer.*
4. *Geen commerce meer.*
5. *Geen huwelijk meer.*
6. *Geen wetten, geene maatschappij meer.*
7. *Geen God meer.*

Welnu, Limburgsche liberalen, die met de socialisten meedoet, is het daar, waar gij onze provincie, wilt brengen ? Kiezers, zult ge dat toelaten ?

Landbouwers waar zijn uwe vrienden?

« De Chronique », liberaal blad van Brussel, schreef : « De boeren zijn ploegen, die in God gelooven. »

Graux, een liberale minister, heeft gezegd : « De boeren zijn barbaren. »

De Flandre libérale, een der bijzonderste liberale bladen, heeft geschreven :

« De buitenbevolking is betreurens» waardig onwetend, grof, lomp en » slaafsch. »

* * *

Wat zeggen de socialisten, de boezemvrienden der liberalen : « De socialisten zullen zich wreken op de processiën en godsdienstige uittochten. Wij zullen er voor zorgen dat zij niet meer op straat kunnen komen. » (Furnémont).

Vandervelde zegt van zijnen kant : « De ontchristening, de vergoddeloozing van 't volk zal immer ons doel zijn. »

VOORUIT, schreef : « Kerken en kapellen zullen in puin gelegd worden en tot voorraadzolders herschapen. »

LE PEUPLE : « Men moet den priester tot aan den autaar bevechten. »

Niet waar, ze zijn tegen den godsdienst niet ?

* * *

BELOVEN..... MAAR DOEN ?

« Wij liberalen, zoo beloven zij, willen zuiver algemeen stemrecht en Evenredige vertegenwoordiging !... » En als de liberalen meester waren, stemden ze wetten om kiezers af te schaffen en toen de katholieken 't algemeen stemrecht instelden, riep de liberale hoofdman Frère Orban in volle Kamer uit, dat de werklieden niet weerdig waren om kiezer te worden, want dat ze hunnen stem voor 'nen druppel genever zouden verkoopen !

Kiezers, begrijpt ge de liberale charlatans !

* * *

Als eerste gevolg van het verstandig geldelijk beheer der heeren Beernaert, de Smet de Naeyer en hunne medewerkers, werden de lasten niet verhoogd. Maar wat nog beter is, de lasten werden op gr ote schaal verminderd

Zoo moest in 1878, bij 't aftreden van 't Katholiek Ministerie-Malou, iedere inwoner jaarlijks 5 fr. 15 opbrengen voor den dienst der openbare schuld :

In 1884, bij 't wegjagen van 't geuzenbestuur, bedroeg die last reeds 6 fr. 75 per inwoner ;

Eindelijk, in 1904, na 20 jaar katholiek bestuur, daalde die last tot 3 fr. 25 per hoofd.

Die drij getallen zeggen meer dan er in drij boekdeelen kan geschreven worden.

* * *

ALLEN DIEVEN volgens de rooden.

— Op het socialisten congres van 15 Aug. 1893 verklaarde men : « Rijkdom, bezitting zijn voor iedereen. » En M. Smeets legde dat in den provincialen Raad van Luik uit :

« La propriété doit disparaitre.... Le premier qui s'est déclaré propriétaire a commis un vol. »

« Geen eigendommen meer... De eerste die zich eigenaar verklaarde heeft eenen diefstal begaan. »

Is dat ook begrepen onder de «anderen» die liberalen en socialisten willen « veroveren ? »

Verscheidene socialisten, waartusschen M. Anseele en M. Vandervelde, hebben een Handboekje van sociale kwestie uitgegeven en op bladz. 131 staat daar te lezen, als boven van den eigenaar :

« Noem mij den eersten commerçant en gij zult den eersten dief genoemd hebben. »

Wat beliet, liberale heeren, gij die met de rooden samenspant !...

Kwaadspreken.

Eene erge kwaal op de buitengemeenten is voorzeker de kwaadsprekerij, en vooral in kleine dorpen, waar arm en rijk malkaar van kindsbeen af kennen, heerscht zij algemeen en heeft er de droevigste gevolgen.

Het is voor velen schier eene behoefte te kunnen kwaadspreken, te kleineeren, te lasteren, te verguizen ; en gaat er soms een dag voorbij zonder dat de gelegenheid zich hiertoe aanbiedt, dan zijn ze mis gestemd, 't is een dag zonder genot, zonder voldoening.

Het is een bekend feit dat oudtijds, wanneer de wasch uitsluitend met de hand werd verricht, aan de waschkuip het gansche dorp overklapt wierd, en alwie er iets op zijne lever voelde drukken, dáár ter vierschaar werd gedaagd en uitgekleed tot op het hemd. Nu echter dat de voorvaderlijke kuip, waar drij, vier vrouwen te gelijkertijd en den ganschen dag rond plonsden en wreven, vervangen is door de machien, die zulk getal waschvrouwen niet meer vergt, daarmede helaas, is de toestand niet verbeterd. De vrouwen hebben den naam, en, och ja ! ze hebben hem wel niet gestolen, zoo gemakkelijk de tong te roeren en zich zoo graag te bemoeien met andermans zaken ; doch de manslie, voor het groote deel, spelen ook niet mis als het er op aankomt, om Mie of Beth, of Jan of Pier, zijn pak meê te geven en op de tong te doen rijden. 't Is hier even als met 't kolfie drinken : de vrouwen hebben den naam, doch de manslie versmaden het niet en doen hun paart.

Wat er nu ook van zij, dit is zeker, dat kwaadsprekerij ongelukkiglijk vrij algemeen is op onze buiten dorpen. Men vindt een genot — een helsch genot, helaas ! — met de faam van den evennaaste te doen wankelen en zijnen goeden naam te bekladden ; 't is of het opde tong brandde, als men sommige menschen zich zi-t geneeren om 't er al te hebben en 't rond te zeggen, wanneer ze van den een of anderen iets weten of meenen te weten ; vol ongeduld en gejaagdheid houden ze elkeen staan om hen in 't oor te blazen : « Weet ge 't nieuws al van Jan - Flip ? En dan rolt het bobintje af tot dat Jan - Flips getuigschrift naar behooren is geteekend. En bemerkt dan wel, dat ze er telkens bij aanbevelen het niet voort te vertellen, dat alles vertrouwelijk blijft, terwijl zij, hemeltje lief ! niet ophouden het aan Jan en alleman op te hechten.

Ik vraag het u, geachte lezer, gaat het niet alzoo ? En moet men dan nog verwonderd zijn, dat een nieuwsje — 't zij echt of valsch — zoo bliksemsnel is rond geseind !

Intusschen wordt er aldus toch zooveel kwaad gestookt : het nieuws moge nog waar wezen, de gejaagdheid en 't genot dat men vermaadt bij 't spoedig voortvertellen, verbreekt soms voor altoos de banden van vriendschap tusschen geburen en familiën en verbittert het leven, dat helaas ! voor velen al bitter genoeg is ; is het nieuws valsch, dan bedrijft men eene misdaad, schier altoos onherstelbaar, waarvan de gevolgen soms onberekenbaar zijn : dat is dikwijs het begin, van benadeelen en onrechtveerdigheden, van haat en wraak, van processen en ondergang.

Laat ons dan als eerlijke menschen en brave christenen onze tong bedwingen, en zoo 't noodig is, den dekmantel werpen op andermans gebreken en fouten om, zoodoende, ons leven te regelen naar 't woord des grooten Apostels, als hij zegt : *Kinderen bemint elkander* » en naar de leering des Heilands zelve, die ons in de wet der liefde zoo liefderijk heeft voorgegaan.

De Commune.

De socialisten vierden op 18 Maart den vijfen-dertigsten verjaardag van de Parijzer *Commune* en te dier gelegenheid kondigden de roode bladen artikelen af om dat alschuwelijk schrikbewind te verheerlijken : « Leve, leve de Commune ! zoo schrijft *Vooruit*, hare eischen, hare principen zijn onoverwinnelijk en zullen op 't einde zegepralen ! »

God beware ons voor dien zegepraal !

't Zal misschien niet slecht zijn te dezer gelegenheid eens te herinneren dat in de Haxostraat te parijs, op eene groote plaat het volgende opschrift gebeiteld is :

« *Hoc in loco impie trucidati sunt Julii 1871 in odium juris — Religionis pacis.*

Hetgeen beteekent : « Op deze plaats werden op Goddelooze wijze in Juli 1871, uit haat tegen het recht, den godsdienst en den vrede doodgeschoten. »

Dan volgen de namen van 52 martelaars van het Geloof, waaronder die van Mgr Darboy, aartsbisschop van Parijs en van vele priesters.

Ziehier in 't kort de euveldaden waaraan de bloeddorstige helden der Commune zich overleverden : den 23e Mei staken zij met petrol de Tuilleries en het paleis der Rekenkamer in brand ; den 24e het Ministerie van Financiën, het Palais Royal en het stadhuis ; den 25e de dokken van La Villette en de graanmagazijnen.

Den 24e Mei begonnen zij de gijzelaars te vermoorden, Mgr Darboy onder andere ; den 25e werden de Predikheeren van Arcueil doodgeschoten ; den 26e nog altijd moorderijen. Meer dan 600 priesters, rechters, officiers, gendarmen enz. werden door de Communards en de Petroleuzen vermoord.

En 't zijn zulke afschuwelijkheden die de socialisten nu verheerlijken en die zij beloven te zullen hernieuwen.

't Is waarlijk eene schoone inleiding voor hunnen kiesstrijd !

Betooging Helleputte en Schollaert
TE LEUVEN.

De betooging ter eere van MM. Helleputte en Schollaert gaat iets buitengewoons zijn. Er is 4500 man ingeschreven voor het volksmaal. 't is geen kleinigheid ! Er zullen nog niet dikwijls zulke banketten gehouden zijn in ons land. 4500 man ! Waar gaat men ze plaatsen ? In de groote zaal der stad, de Beriotzaal, en verder in de restauratien.

De stoet, die de straten der stad zal doortrekken, zal op zijn minste 6000 man bevatten, met een dozijn fanfaren en een honderdtal vlaggen en kartels.

Er zal den 29ena beweging zijn te Leuven. Die 6000 man, die komen uit alle hoeken van het land, zullen tering en nering brengen.

Maandag heeft te Tongeren het HUWELIJK plaats gehad van M. Henry Reynders met Mejufvrouw Maria Ulrix.

Dinsdag heeft te Tongeren het HUWELIJK plaats gehad van M. Egidius Collette met Mejufvrouw Justine Sacré.

Dinsdag heeft te Zammelen het HUWELIJK plaats gehad van M. Joseph Convents, met Mejufvrouw Aline Deploige.

Apotheek. — Zondagsrust.

Paaschdag zal de Apotheek van M. FRANCKEN alleen open blijven, van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts, voor de dringende noodwendigheden.

De comptante betaling wordt vereischt.

Officieele akten.

Bij koninklijk besluit van 6 April 1906, is de herinneringsmedalie verleend aan de navermelde gemeentelijke magistraten, ambtenaren en bedienden, met werkelijken dienst of rustend :

PROVINCIE LIMBURG :

S'Heeren-Elderen. — De heeren Leva J. burgemeester ; Goenegrachts B. schepen ; Leboulle L. id. ; Broeders J. raadslid.

Sluse. — De heeren Bellefontaine J.-F. burgemeester ; Bellefontaine H. oudburgemeester ; Dothée P.-G. schepen.

Tongeren. — De heeren Beaurieux J.-C.-V. secretaris ; Wyngaard H.-N.-N.-A. politiecommissaris ; Meyers L. policiengent ; Meesen H. id. ; Thijs J. id. ; Moreau M. oud id. ; Vandevenne H. id. ; Hauben C. id.

Uyckhoven. — De heeren Aelbers G. schepen ; Maesen veldwachter.

Vechmael. — Den heer Vanbrabant M. oudveldwachter.

Vliermael. — Den heer Rasier O. veldwachter.

Vliermael-Roodt. — De heeren Nelissen A. burgemeester ; de Heusch (baron A.) oudburgemeester.

Vlytingen. — De heeren Reynders N. schepen ; Moors H. oudschepen.

Vroenhoven. — De heeren Neven M. schepen ; Pauly C. raadslid.

Vucht. — De heeren Lenssen G. burgemeester ; Conings J.-T. schepen ; Berben A. gewezen raadslid ; Sengers G. veldwachter.

Waltwilder. — Den heer Greven, M. veldwachter.

Wellen. — M. Heeren L.-C. burgemeester ; Wagemans P.-J. oudburgemeester ; Waerniers G. oudschepen ; Schuermans T. veldwachter.

Weren. — De heeren Moens G. burgemeester ; Neven L. schepen.

Wonck. — De heeren Beye J. oudburgemeester ; Lepot J. oudschepen.

Bouckhout. — De heer Vanmarsenille G. schepen.

Brouekom. — De heeren Roggen J.-A. secretaris ; Kleykens H. ontvanger.

Cortessem. — Den heer Grauls A. ontvanger.

Eben-Emael. — Den heer Jodogne H.-L. ontvanger.

Eygenbilzen. — Den heer Lathouwers G. secretaris.

Fall-Meer. — De heeren Onclin L.-J. burgemeester ; Vandenbosch N.-R. oudburgemeester ; Jans S. schepen ; Lennaerts A. gewezen raadslid.

Gellick. — Den heer Bynens H. ontvanger.

Gors-op-Leeuw. — Den heer Streignart, G. secretaris.

Groot-Spauwen. — Den heer Claesen P. ontvanger.

Herten. — De heer Staveloz G. schepen.

Heur-le-Tiexhe. — Den heer Picard, F. secretaris.

Hex. — De heeren Knapen W. raadslid ; Arckens C. gewezen id.

Hoesselt. — Den heer Lambrechts L. ontvanger.

Kerniel. — Den heer Groven J. ontvanger.

Lanaeken. — Den heer Vrancken C. ontvanger.

Mechelen. — Den heer Houben T. schepen.

Membruggen. — Den heer Martens W. secretaris ontvanger.

Meltecoven. — Den heer Neven J. ontvanger.

Munsterbilzen. — Den heer Wagemans, A. ontvanger.

Wouteringen. — Den heer Renson, N.-M.-A. ontvanger.

Reckheim. — De heeren Roumans H. schepen ; Janssen F. raadslid.

Rosmeer. — Den heer Voué P.-P.-F. ontvanger.

Rutten. — Den heer Franssen L. ontvangen.

Ryckhoven. — Den heer Collas G. ontvanger.

Sichen-Sussen-Bolré. — Den heer Scholberg P. ontvanger.

Sluizen. — De heeren Renard J.-J. secretaris ; Freson H.-J. ontvanger.

Ulbeek. — De heeren Claykens J.-H. burgemeester ; Hendrickx D. schepen ; Polus P.-L. ontvanger.

Vlytingen. — Den heer Reynders G. ontvanger.

Voordt. — Den heer Smets J. secretaris.

Vroenhoven. — Den heer Schepers P. ontvanger.

Vucht. — Den heer Lammens J.-H. ontvanger.

Waltwilder. — Den heer Swinnen H. secretaris-ontvanger.

Wellen. — Den heer Haeyen, G.-E. secretaris.

Wonck. — Den heer Moray H.-J. secretaris.

Bij koninklijk besluit van 30 Maart 1906, wordt de heer Simonart (J.-H.-J.) ontvanger der rechtstreeksche belastingen en accijnzen, in beschikbaarheid, te Beeringen, op zijne aanvraag, toegelaten om zijne rechten op rustpensioen te doen gelden.

— Bij koninklijk besluit van 10 April 1906, wordt de heer Nartus (A.-L.-W.) ontvanger der rechtstreeksche belastingen en accijnzen te Herenthals, op zijne aanvraag, toegelaten om zijne rechten op rustpensioen te doen gelden.

— Bij koninklijk besluit van 10 April 1906, wordt de heer Lamproye (A.) bewaarder der hypotheken te Tongeren, op zijne aanvraag, toegelaten om zijne rechten op rustpensioen te doen gelden.

— Bij koninklijk besluit van 5 April 1906, wordt benoemd, tot directeur der registratie en domeinen te Hasselt, de heer Servranckx (R.-P.-M.) inspecteur 1e klas der registratie en domeinen te Gent.

GEMEENTE CORTESSEM.

Luisterrijke Inhuldiging

van den Wel Eerw. Heer P. D'HUYVETTER
NIEUWEN PASTOOR VAN CORTESSEM
op maandag den 23 April 1906.

Programma

I. Om 8 uren, vertrek van Cortessem der Eerewacht te paard (26 ruiters), die den wel Eerw. Heer Pastoor te Hasselt zal gaan afhalen.

II. Om 8 1/2 uren, vertrek van den Stoet.

III. Om 9 1/2 uren, ontvangst te Wimmertingen. Aanspraak door den Heer Burgemeester van Cortessen.

Orde van den stoet :

1. De Eerewacht te paard. — 2. 20 andere Ruiters. — 3. De Fanfare « St-Catharina ». Feestmarchen. — 4. Wagen van « St-Catharina » met bruidjes. — 5. De schoolkinderen. — 6. De zangmaatschappij « La jeune Garde », en « De Club ». Feestkoren. — 7. Wagen der « Jeune Garde », verbeeldende de Ambachten. — 8. Wagen der Boogschutters, « De Kluchtige Schutters ». 9. Wagen : het Huishouden. — 10. Wagen van den Boerenbond. — 11. Wagen van het Opeinde. — 12. Wagen : De Brouwerij van MM. Vander Donck en Warnants. — 13 Wagen der tooneelmaatschappij « de Eendracht ». — 14. Wagen : Het beroemd kapittel van Deken en Kanunniken der collegiale kerk van Cortessem. — 15 Rijtuig : De Kerkraad. — 16. Ruiter dragende het Gemeentevaandel. — 17. Rijtuig : De Gemeenteraad. — 18. Rijtuig : De W. E. H. Pastoor en andere Heeren Geestelijken. — 19. Rijtuig : De Feestcommissie. — 20. De veldwachter te paard.

IV. Van Wimmertingen volgt de stoet zijnen weg tot aan Printhagen aan den triomfboog. Aanspraak namens de aangenomen Jongensschool.

V. De stoet zet zich voort tot Cortessem, ingang van het dorp. Aanspraak namens de Gemeenteschool. Uitvoering van het lied « *Heilwensch* » door de schooljongens.

VI. Vervolg van den stoet tot aan de kerk. Uitvoering van het lied « *Welkomgroet* » door de schoolmeisjes.

VII. Vervolg van den stoet tot aan de meisjesscholen. Aanspraak namens deze scholen.

VIII. Terugkeer tot aan de kerk. Plechtige Installatie.

IX. Vóór de Pastorij : Aanspraak door den Heer Voorzitter van den Kerkraad en aanbieding van een Geschenk.

X. Aanspraak door den Heer Voorzitter van de Feestcommissie, en aanbieding van het Geschenk der Parochianen.

XI. Ontbinding van den stoet.

XII. 's Namiddags te 4 uren : Groot Concert door de Jeune Garde en de Fanfare.

XIII. 's Avonds ALGEMEENE VERLIGHTING.

Rosmeer. — *Plechtige Octaaf ter eere van de HEILIGE BERTILIA, van dinsdag 1 tot dinsdag 8 Mei.*

Orde der goddelijke diensten :

Dinsdag 1 Mei, plechtig feest van de H. Bertilia. De eerste H. Mis om 6 1/2 uren.

De Hoogmis met sermoen, gehouden door den Wel Eerw. Heer Jorissen, p otessor aan het O. L. Vrouwcollegie te Tongeren om 9 uren.

Volle aflaat, ook toepasselijk aan de zielen des Vagevuurs en onder de gewone voorwaarden, gedurende de geheele octaaf aan alle christenen die de kerk van Rosmeer bezoeken.

Zoadag 6 mei, Plechtige Begankenis ter eere van de H. Bertilia. Feestrede gehouden door een Z. E. Pater Minderbroeder van Reckheim. De E. Mis om 6, de tweede om 7 3/4, de derde om 9 en de plechtige Hoogmis om 10 ure.

De overige dagen der octaaf en der gansche maand Mei, de E. Mis om 7 1/2 uren.

De pelgrims worden overlezen en de relikwie van de H. Bertilia wordt vereerd, gedurende de maand mei na alle diensten.

Hasselt. — BRAND. — Woensdag avond barstte er brand uit in het huis bewoond door J. V., herbergier, Aldestraat. In een oogwenk stond eene gansche kamer in volle vlam. Dank aan de spoedig bijgebrachte hulp kon het vernielend element in zijnen gang gestuit worden en is de schade niet zeer aanzienlijk.

—o— EERSTE MIS. — Donderdag had de E. H. Jules Ghysen, zoon van M. P. Ghysen, bureeloverste op het kantoor der hypotheken, het geluk zijne plechtige eerste Mis in onze hoofdkerk op te dragen. De gansche Maestrichterwijk was in feest.

De E. H. Ghysen is een der beste leerlingen van het Groot-Seminarie van Luik en thans student aan de Hoogeschool van Leuven. Hij is tevens schrijver van den Limburgschen Studentenbond.

BEDEVAART NAAR

O. L. Vr. van Scherpenheuvel.

De jaarlijksche bedevaart van Nederheim, Tongeren en omstreken, met specialen trein, naar O. L. V. van Scherpenheuvel, is vastgesteld op *woensdag, 2 mei.*

Nederheim V.	7,34	Scherpenheuvel V.	16,45
Tongeren	7,42	Bilsen A.	18,—
Hoesselt	7,54	Hoesselt	18,5
Bilsen	7,59	Tongeren	18,22
Scherpenh. A.	9,26	Nederheim	18,32

De prijs der kaarten heen en weer is bepaald voor de 3e klas fr. 2,05 ; 2de klas fr. 3,50, met verhooging van 5 centiemen voor verschillende ontkosten.

De kaarten zijn verkrijgbaar tot maandag 30 april, *ten 10 ure*, op het bureel van ons blad.

De voorste wagens van den trein zullen behouden voor de mannen, en de achterste voor de vrouwen, om de goede orde gemakkelijker te handaven.

Alles tot meerdere eer en glorie van God en van zijne Heilige Moeder.

Komt te verschijnen en is te koop in den boekhandel COLLÉE, *Groote Markt te Tongeren :*

Kyriale sive Ordinarium Missae, conforme editioni Vaticanae, a SS. D. N. Pio PP. X evulgatae, editio Schwann A. ingebonden in matsch zwart doek, rood op snede, prijs fr. **1,25**.

Idem, uitgave B. met roode hoofdletters, prijs fr. **1 90**.

Volksbond St-Maternus.
VEEVERZEKERING VAN TONGEREN
Belangrijke tombola
TOEGESTAAN DOOR HET SCHEPENCOLLEGE.

Uitloting van verschillende koeiën en andere prijzen van waarde. Prijs per nummer 25 cntms. De nummers zijn te bekomen op het bureel van dit blad, bij de verschillende wijkmeesters, alsook in het lokaal van den « Volksbond St-Maternus » (Hondstraat).

Iedereen, ook de leden die geen deel maken van de « Veeverzekering » kunnen deelnemen aan deze loterij.

De Erfgenaam van NIEDECK

(20e vervolg).

— Waarom zie ik hem zoo gaarne ? vroeg zij zichzelve af. En zij weet geen ander antwoord dan het onzekere : Omdat hij mij aantrekt. « Is hij dan zoo schoon ? » Zij vindt hem meer dan schoon. Zijn gelaat teekent zooveel schranderheid, wilskracht en adel van ziel. Er ligt eene macht in zijn blik, die zij niet verklaren kan. Er schijnt een geheimzinnige stroom van zijne hand en van zijn oog uit te gaan. Zou dat nu de ware liefde zijn ?

Pia gevoelt hoe de tranen haar over de wangen vloeien. Tranen ? Weent zij dan ? En in hare ziel juicht en jubelt het ! Zij zou eens kalm willen denken, maar denken is haar onmogelijk. Mag zij hem beminnen ? En hij ? Heeft hij haar ook lief ? Ja, zegt zijn oog, en dat oog vraagt vurig om wederliefde. Zij hoort en verstaat die bede. Mag zij er gehoor aan geven ?... of... moet zij vluchten, nu, nu het nog tijd is ?

Pia sluit de oogen en haalt zwaar adem. Neen, zij zal niet ontvluchten. En als hare liefdeszon zich eens door zware onweerswolken verduisterde ? Als hare ouders hunne toestemming weigerden ? Als tante Johanna en Fransje er zich eens tegen verzetten ? Zou Karl Hellmuth hare ouders een schoonzoon, zooals mijnheer von Niedeck er een wezen zou, vergoeden ?

Zij klemt de lippen opeen, heft trotsch het hoofd omhoog.

— Ja, want Karl Hellmuth zal hun kind gelukkig maken, mompelde zij.

Hoor... een nachtegaal heft zijn liefdeslied aan. De maan hult het geheele landschap in zilren gloed, de Rijn stroomt kalm zeewaarts en met volle teugen ademt zij de verkwikkende nachtlucht in.

Zij weet het niet hoe bekoorlijk zij zelve er uitziet, zooals zij daar door de maan beschenen voor het geopende venster staat. Evenmin bemerkt zij, hoe eene flinke mannengestalte van uit de schaduw een stap nader treedt en vol hartstochtelijk verlangen de armen naar haar uitbreidt...

Het jeugdig groen geurt liefelijk... en de golfjes van den stroom klotsen zachtkens en droomerig tegen den oever.

XVIII.

Den volgenden morgend werd Pia wakker door het zware gehuid eener stem, die zegde :

— Dat is zeker weer eene streek van die Amerikaansche !

Pia schrikte ervan. 't Was nog heel vroeg, maar in het vertrek naast het hare hoorde zij tante Johanna met de kamenier spreken.

— Dorette !

— Roept ge, freule ?

— Ja. Wat heeft de jonge gravin uitgezet ?

— De oude grap, freule, antwoordde de gevraagde lachend ; al de schoenen verwisseld.

— De mijne ook ?

— Stellig, doch die zijn gelukkig maar voor de deur van mijnheer Hellmuth terechtgekomen. Nu, zoo'n boschmensch is altijd vroeg wakker. Toen ik ze terug wilde halen, nam hij ze juist in de hand en staarde ze als een wonder aan. Toen ik hem zegde dat ze van u waren, nam hij ze mee naar binnen, en zegde ze niet terug te willen geven voor hij de zijne terug had. Nu staan ze echter al op hunne plaats ; wil ik ze halen ?

— Ja, als 't u blieft. Spoedig maar.

De oude getrouwe opende de deur en uitte een kreet van verrassing.

— Ziet ge, dat noem ik nu nog eens galant, zegde zij, en reikte de eigenares hare schoentjes aan ; waarna zij zacht de kamer verliet.

Een heerlijke geur vulde plotseling de lucht. De schoentjes waren tot aan den rand met versche boschvioeltjes gevuld. O, dat is lief, fluisterde Pia met half verstikte stem.

Zij riep Dorette terug.

— Beste Dorette, zêg er niemand iets van, ook mevrouw de gravin niet.

— Natuurlijk niet, freule ! Zoo'n voorjaarsgroet van een heer is toch niet iets dat dadelijk van alle kanten uitgebazuind moet worden. Wil ik u met uw toilet helpen ?

— Dank u, Dorette, 't is nog te vroeg.

— Gij zult mij dan wel bellen.

Pia wachtte met ongeduld tot de deur zich achter den dienenden engel gesloten had ; toen drukte zij haar gelaat in de bloemkens, ademde als dronken de zoete geuren in... van hem !

't Was een droom. Hoe zal ze hem nu te gemoet treden ? Wat moet zij zeggen ? Als zij maar veinzen kon en die kleur haar niet altijd verried. Hij mag tot geen prijs zien wat in haar omgaat. Zij kan hem niet weerzien, onmogelijk. Als zij naar het Niederwald gaan, moet hij afscheid nemen. Afscheid nemen ! Wat hard woord. Misschien reeds spoedig, om elkaar nooit weer te zien. O, die vioeltjes, wat zeggen zij al niet.

Zij sluit de oogen en droomt wakend. Eene stem doet haar opschrikken.

— Zeg, houtvesterke, heidaar. Slaapt ge nog ?

— Goeden morgend, koningin, antwoordt de aangesprokene, heeft uwe majesteit iets te bevelen ?

— Dat zou ik denken ! Ik verveel mij dood. Alles is nog in diepe rust. Zeg, zijt ge al gescheren ? Hebt ge al ontbeten ? Voor den dag dan, dan gaan we samen wat rondwandelen.

Hellmuth lacht.

— Maar jufvrouw, vraag het dan ten minste eerst aan uwe moeder.

— Onzin, verbeeldt ge u soms dat wij u voor gevaarlijk houden, met uwe zeven kinderen. Vooruit !

Weer Hellmuth's stem, lachend :

— Wat zoudt ge ervan denken, als wij ons eens oefenden in steentjes scheeren over den Rijn ?

— 'k Ga veel liever met u naar den Brömersberg !

— Maar waarlijk, dat gaat niet, miss Francis.

— Nu, staat dan maar op, anders ga ik uw venster bombardeeren.

Pia moest tegen wil en dank lachen, toch elde zij :

— Dorette, zeg eens gauw aan M. de graaf, dat Fransje moederziet alleen buiten is, en M. Hellmuth dwingt met haar te gaan wandelen.

De oude was niets verbaasd over de meêdeeling :

— Nu dat is ook al niet erg. Zoo'n Amerikaansche durft altijd meer dan een ander... maar toch ging zij hare boodschap overbrengen.

Pia kon niet nalaten zich te verwonderen over de tegenstelling die er bestond tusschen oom, die alles « shocking » vond en tante, het ideaal van vrouwelijkheid, en de opvoeding, die deze twee hunne dochter gaven ; het was en bleef haar een raadsel.

* * *

Het rijtuig dat M. Luxor voor den tocht door het Niederwald besteld had, stond voor de deur.

Pia, bleeker dan gewoonlijk — want het afscheid dat haar eerst zoo'n verlossing had geschenen, was haar nu een schrikbeeld — stond naast tante Johanna.

De beide dames wachtten geduldig op oom, Fransje en Hellmuth, die in de verte aankwamen. Scheiden ! Misschien om elkaar nooit weer te zien ; even wellicht nog in Assmanshausen, maar dan is het ook gedaan.

Het drietal is genaderd.

— Zeg vriend, zegt Fransje, waar is uw reisgoed.

— Dit staat in mijne kamer klaar om vanmiddag met mij naar Assmanshausen te gaan ; vandaar kom ik met den spoorweg naar het Niederwald, waar ik u allen hoop aan te treffen.

Fransje zag hem verrast aan.

— Welk een onzin ! Denkt ge dat dat gebeurt ? Dan hebt ge 't mis man. Waarvoor denkt ge dat wij het rijtuig hebben ?

— Het rijtuig heeft slechts vier plaatsen, lastige koningin, antwoordde Hellmuth.

— Rekenen kunt ge ook al niet. Mijne plaats op den bok maakt vijf !

— Voor niets ter wereld, freule !

— Hij is een stap achteruit gegaan, maar Fransje is zoo gemakkelijk niet af te schepen. Ze grijpt hem bij de mouw en sleept hem naar het rijtuig.

— Moeder, zegt gij het hem eens ! Beveel hem eens mee te gaan. Als hij niet gaat ga ik ook niet. Hij is mijn vriend en de heele reis kan mij niets schelen als hij er niet bij blijft.

Nu begon de gravin met hare welsprekendheid Hellmuth over te halen.

De graaf viel haar in de rede, en zegde :

— Friedrich, haal het reisgoed van mijnheer en breng het met het onze naar Assmanshausen !

Fransje genoot van hare zegepraal en rammelde triomfantelijk met de hand in den zak van haar kleed, waarin zij een grooten voorraad gladde scheersteentjes verzameld had, wat de groote uitzetting van haar kleed aan dien kant verklaarde.

Toen Hellmuth zich met Friedrich verwijderd had om naar zijn reisgoed te zien, sloeg Pia in eene opwelling van dankbaarheid haren arm om het lompe middel van haar nichtje, en zegde met stralende oogen :

— O, Frans, wat zullen wij een onvergetelijken rit hebben !

Fransje, niet gewoon aan dergelijke liefdesuitingen van de koude, trotsche Pia, nam het blonde hoofdje tusschen hare grove handen en kuste het hartstochtelijk.

— Pia, ik houd van u nog meer dan van hem, fluisterde zij.

— Gelukkig dat Hellmuth getrouwd is, anders beleedden wij hier aan den Rijn nog eene verloving.

Fransje lachte en wierp zich in de armen harer moeder, uitroepend : Moederke, hoort u dat ? Ik moet mij verloven met den houtvester, zegt Pia.

— Zijt ge niet wijs geworden, wildzang, zegde de gravin min of meer verlegen. De gedachte dat ge u verloven zoudt, is eenvoudig belachelijk !

— Zoo, zegde Franske, zich op de hielen omdraaiend, nu doe ik het dadelijk, en ge zult eens zien met wie !

Pia's wenkbrauwen fronsten zich.

— Is Hellmuth u niet voornaam genoeg dat de gedachte aan eene verloving met hem u zoo vroolijk maakt ?

— Mijnheer Hellmuth is om te kussen, een schat. Inderdaad, een die hem kan krijgen, mag van geluk spreken. 't Is maar jammer dat hij niet meer te nemen is !

Als de gravin het niet voorkomen had, was Fransje Pia weer om den hals gevlogen ; nu zegde zij slechts :

— Zeg, Pi, zou hij heel schoon moeten zijn ?

— Hij zou moeten bevallen. Of anderen hem schoon vonden, zou mij niets kunnen schelen.

— Moet hij rijk zijn ? En mag hij jonger zijn dan gij ?

— Naam en fortuin zoowel als ouderdom zijn geen beletsel voor de liefde.

Fransje uitte een vreugdekreet, zoo luid, dat hij tot aan den overkant van het water gehoord word, en zij zag met van geluk stralenden blik, hare moeder aan.

Graaf von Niedeck en Hellmuth hadden den kreet gehoord. De eerste riep lachend :

— Ja, schreeuw leelijk, daar zijn we al, waarop Fransje gehoed :

— Instappen. Hare Majesteit beveelt.

— Laat ons maar instappen, zegde de graaf, Hellmuth in het rijtuig duwend, zij zit altijd op den bok. Paardrijden en mennen zijn haar lievelingswerk.

— Geef hier die teugels, beval Fransje den koetsier.

Deze had er niet veel lust in, hier in de bergen.

— Vooruit zeg ik, gij met uw knollen, ik zal ze eens in galop den Bloksberg laten oprijden.

— Vertrouw ze haar maar toe, zegde haren vader.

Nu ging het er van door. Verschrikt greep de koetsier naar de teugels toen de mennende jonge dame zich naar het gezelschap keerde om aan het gesprek deel te nemen, doch toen wachtte hem zijne straf.

— Handen thuis ! Een flinke zweepslag vergezelde deze woorden. Denkt ge dat ik voor het eerst een heuvel oprijd ?

De Rijnlander wist niet of hij lachen of vloeken zou, doch al spoedig koos hij het eerste, lachte luidkeels met Fransje's grappen en dwaze invallen. Het was een heerlijke rijtoer. Door de schilderachtige Rijnvlakte, met haar hier en daar verspreide dorpjes in hun zacht kleed van

OOGZIEKTEN. **Doctor Thibert,** SPECIALIST, Celestinenstraat 21, te Luik, (neffens Boulevd Sauvenière) ontvangt alle dagen van 3 tot 5 ure ; 's zondags van 9 tot 10 ure.